

373

Na osnovu člana 70. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/05), člana 6. stav 4. i 5. Pravilnika o uslovima i kriterijima koje moraju ispunjavati nositelji izrade studije utjecaja na okoliš i visinu naknade i ostalih troškova nastalih u postupku procjene utjecaja na okoliš ("Službene novine Federacije BiH", broj 33/12), federalni ministar okoliša i turizma donosi

RJEŠENJE

**O IZMJENI I DOPUNI RJEŠENJA O IMENOVANJU
STRUČNE KOMISIJE ZA OCJENU USLOVA PRAVNOG
LICA ZA STAVLJANJE NA LISTU NOSIOCA IZRADE
STUDIJE**

I.

Rješenje o imenovanju Stručne komisije za ocjenu uslova pravnog lica za stavljanje na listu nosioca izrade studije, broj 05-02-23-05-02-1587-6/11-1 od 24.04.2017. godine, mijenja se i to:

"u tački I., redni broj 1. umjesto Mirjana Kovač treba da stoji Fetah Muhić;

redni broj 3 umjesto Merima Vele treba da stoji Sabina Šahman-Salihbegović."

II.

Tačka I. navedenog Rješenja dopunjuje se i to:

"iza rednog broja 6. dodaju se redni brojevi 7., 8., 9. i 10., koji glase:

redni broj 7. Mirsad Ibrović, član,
redni broj 8. Dejan Knežević, član,
redni broj 9. Stjepan Matić, član,
redni broj 10. Mirjana Kovač, član.
Redni broj 7. postaje redni broj 11."

III.

Ostali dijelovi rješenja ostaju isti.

IV.

Rješenje broj 05-02-23-05-02-1587-6/11-1 od 18.03.2019. godine, poništava se.

V.

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Broj 05-02-23-05-02-1587-6/11-2

28. marta/ožujka 2019. godine

Sarajevo

(SI-293/19-F)

Ministar

Dr. **Edita Đapo**, s. r.

**USTAVNI SUD FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

374

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Dopredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti odredbe članka 74. riječi "organima sudbene vlasti" Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, članka 73. riječi "organima sudbene vlasti" Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine i članka 20., platni razred II., radno mjesto alineja 3. u dijelu koji glasi: "tajnici Ustavnog suda" i platni razred IV., radno mjesto alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, na temelju članka IV.C.3.10. (2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave, održanoj dana 26.03.2019. godine, donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da nisu sukladne s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br.

29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12) i Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 49/05) koje reguliraju shodnu primjenu spomenutih zakona u odnosu na Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine.

- Utvrđuje se da u članku 20., platni razred II., radno mjesto alineja 3. u dijelu koji glasi: "tajnici Ustavnog suda" i platni razred IV., radno mjesto alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 45/10, 111/12 i 20/17), nisu sukladni s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
- Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH".

Obrazloženje**1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva**

Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je dana 03.12.2018. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za ocjenu ustavnosti članka 74. u dijelu koji glasi: "organima sudbene vlasti" Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: osporeni članak Zakona o državnoj službi), zatim članka 73. u dijelu koji glasi: "organima sudbene vlasti" Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: osporeni članak Zakona o namještenicima), koji se odnose, kako je navedeno "samo na Ustavni sud Federacije ukoliko ga i ako ga izraz organi sudbene vlasti obuhvaća" i članka 20. platni razred II. alineja 3. u dijelu koji glasi: "tajnici Ustavnog suda" i platni razred IV. alineja 7. u dijelu koji glasi: "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: osporeni članak Zakona o plaćama i naknadama).

Na temelju članka IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine je ovlašten za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije.

2. Stranke u postupku

Sukladno s člankom 39. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 37/03), stranke u postupku u ovom predmetu su: Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine, kao podnositelj zahtjeva, te Zastupnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, kao donositelj osporenih zakona.

3. Bitni navodi zahtjeva

U podnesenom zahtjevu je navedeno, da je člankom 74. Zakona o državnoj službi propisano da se odredbe istog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i općina, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Podnositelj zahtjeva osporava navedeni članak Zakona o državnoj službi u dijelu koji glasi: "organima sudbene vlasti", kao i članak 73. Zakona o namještenicima u tom dijelu, ali navodi da ocjena ustavnosti nije usmjerena na druge organe sudbene vlasti, npr. rodovite sudove kao organe sudbene vlasti, nego samo na Ustavni sud Federacije, ukoliko ga i ako ga izraz organi sudbene vlasti obuhvata.

Podnositelj zahtjeva nadalje problematizira članak 20. platni razred II. alineja 3. u dijelu koji glasi: "tajnici Ustavnog suda" i

platni razred IV., alineja 7. u dijelu koji glasi: "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o plaćama i naknadama, kojim su propisani i koeficijenti za navedenu kategoriju uposlenika ovog suda.

S tim u svezi podnositelj zahtjeva ističe da je u Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine i Ustavnom sudu Republike Srpske, radno-pravni status tajnika i savjetnika i drugih uposlenika kao stručnog osoblja, drugačije reguliran, iako obavljaju iste poslove s istim uvjetima za obavljanje tih poslova. Smatra da tajnik, savjetnici i drugi uposlenici Ustavnog suda Federacije nemaju jednak radno-pravni status u odnosu na tajnika, savjetnika i druge uposlenike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Ustavnog suda Republike Srpske. U tom kontekstu, podnositelj zahtjeva postavlja pitanje da li se pod organe sudbene vlasti mogu podvesti uposlenici Ustavnog suda Federacije, imajući u vidu činjenicu da je Ustavni sud Federacije ustavno tijelo *sui generis* u ustavnopravnom poretku i da ovaj organ ima posebnu ulogu, značaj i funkciju. Smatra da Ustavni sud Federacije, kao *sui generis* tijelo mora zadržati svoju ustavnu poziciju u smislu "posebne četvrte sudbene vlasti" i da se ne može uspoređivati s drugim granama vlasti, izvršnom, zakonodavnom, pa čak i sudbenom, niti se može staviti u istu ravan u odnosu na redovne sudove, organe uprave i druge državne institucije.

Podnositelj zahtjeva podsjeća na ustavnosudsku praksu i relevantne dijelove Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj U-6/06 od 29.03.2008. godine, koja je objavljena u "Službenom glasniku BiH", broj 40/08 i Odluku Ustavnog suda Republike Srpske broj U-53/08 od 29.10.2008. godine, koja je objavljena u "Službenom glasniku BiH", broj 105/08.

Podnositelj zahtjeva ističe da je u duhu navedenih odluka na istovjetan, pored položaja sudaca, uređen i reguliran položaj drugih uposlenika u druga dva ustavna suda u Bosni i Hercegovini.

Isto tako, podnositelj zahtjeva podsjeća da je i Ustavni sud Federacije svojom Presudom broj U-16/16 od 26.04.2017. godine, koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije", broj 55/17, zauzeo istovjetan stav koji su u spomenutim odlukama zauzeli Ustavni sud Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske, a radi harmonizacije pravnog sustava i ustavnog sudstva u Bosni i Hercegovini.

Podnositelj zahtjeva podsjeća da je Ustavni sud Federacije na temelju točke 3. Presude broj U-16/16 od 26.04.2017. godine, donio i Pravilnik o plaćama za suce Ustavnog suda Federacije, kojim nisu obuhvaćeni ostali uposlenici ovog suda. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva Sud ne može biti samostalan i upravno-materijalno neovisan, ako se na radno-pravni status ostalim uposlenicima primjenjuju propisi koji se odnose na uposlenike zakonodavne i izvršne vlasti. Kako bi Ustavni sud Federacije, u duhu vlastite Presude broj U-16/16, mogao dosljedno slijediti provođenje ustavnih načela neovisnosti i samostalnosti Ustavnog suda Federacije, podnositelj zahtjeva smatra da Sud prema istim standardima, kao u slučaju rješavanja statusa sudaca, treba riješiti i status ostalih uposlenih.

Zbog svega toga podnositelj zahtjeva smatra da su osporenim člankom Zakona o državnoj službi, osporenim člankom Zakona o namještenicima i osporenim člankom Zakona o plaćama i naknadama, povrijeđene odredbe članka II.A.2.(1) c), d) i k) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Smatra da se posredno krši i odredba članka 2. stavak 2. i članka 7a), i) i j) Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, članka 14. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i članak 1. Protokola 12. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. Nadalje, podnositelj zahtjeva citira spomenute odredbe članka II.A.2.(1) c), d) i k) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i međunarodnih akata u kontekstu nejednakosti pred zakonom uposlenika Ustavnog suda

Federacije pred zakonom i njihove diskriminacije, kao i povrede prava na imovinu, u odnosu na uposlenike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i uposlenike Ustavnog suda Republike Srpske.

Predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom se utvrđuje da članak 74. u dijelu koji glasi: "organima sudbene vlasti" (u dijelu u kojem se primjenjuje na Ustavni sud Federacije) Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, članak 73. u dijelu koji glasi: "organima sudbene vlasti" (u dijelu koji se primjenjuje na Ustavni sud Federacije) Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine, i članak 20. platni razred II. alineja 3. u dijelu koji glasi: "tajnik Ustavnog suda" i platni razred IV. alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, nisu sukladni sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije je aktom broj U-31/18 od 12.12.2018. godine sukladno s člankom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine zatražio od Zastupničkog doma i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine da dostave odgovor na zahtjev podnosioca u roku od 30 dana. Odgovor nije dostavljen.

U tijeku priprema za odlučivanje u ovom ustavnosudskom predmetu, Premijer Federacije Bosne i Hercegovine podneskom broj 03-02-1317/2018 od 15.02.2019. godine dostavio je mišljenje V. broj 149/2019 od 07.02.2019. godine koje je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine utvrdila na sjednici održanoj dana 07.02.2019. godine. U mišljenju je navedeno da Vlada Federacije Bosne i Hercegovine smatra da su navodi zahtjeva za ocjenu ustavnosti osporenih odredbi navedenih zakona neutemeljeni.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak IV.C.3.10.(2) a)

(2) Ustavni sud:

- a) Na zahtjev Predsjednika Federacije, Dopredsjednika Federacije, Premijera, dopremijera ili na zahtjev jedne trećine članova bilo kog doma Parlamenta Federacije, utvrdit će da li je prijedlog zakona koji je usvojio jedan od domova, ili zakon koji su usvojila oba doma, sukladan s ovim ustavom;

B. Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12)

Članak 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom uređuje se radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), kantona, grada i općine (u daljnjem tekstu: organ državne službe).
2. Državni službenik je osoba postavljena rješenjem na radno mjesto u organ državne službe sukladno sa zakonom.

Članak 74. (osporeni članak)

Odredbe ovog Zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i općina, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

C. Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 45/10, 111/12 i 20/17)

Članak 1.

Predmet Zakona

Ovim zakonom uređuju se plaće i naknade izabranih dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), državnih službenika i namještenika u organima državne službe Federacije (u daljnjem tekstu: organ državne službe), pravobranitelja, službenika sudbene policije i zatvorskih policajaca-stražara u kazneno-popravnim zavodima Federacije, te primjena ovog zakona u kantonima, gradovima i općinama u Federaciji.

Članak 2.

Definicije pojmova korištenih u Zakonu

Pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- 1) "izabrani dužnosnici", u smislu ovog zakona su članovi Doma naroda i Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Parlament Federacije);
- 2) "nositelji izvršnih funkcija", u smislu ovog zakona su:
 - Predsjednik i dopredsjednici Federacije;
 - članovi Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije);
- 3) "savjetnicima", u smislu ovog zakona, smatraju se savjetnici predsjedatelja domova Parlamenta Federacije i nositelji izvršnih funkcija, te savjetnici rukovoditelja samostalnih uprava i samostalnih upravnih organizacija Federacije;
- 4) "organi državne službe", u smislu ovog zakona, predstavljaju federalna ministarstva, federalne uprave i federalne upravne organizacije;

(...).

Članak 20. (osporeni članak)

Platni razredi i koeficijenti za državne službenike

(...)

Platni razred II., radno mjesto tajnici Ustavnog suda, Vrhovnog suda,

(...)

Platni razred IV., radno mjesto savjetnik u Ustavnom sudu Federacije,

(...)

Članak 57.

Osnovna načela

Kantoni, općine i gradovi u Federaciji će u svojim propisima o plaćama i naknadama poštovati osnovna načela za utvrđivanje plaća propisane člankom 3. ovog zakona.

D. Zakon o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", broj 49/05)

Članak 1.

Predmet Zakona

Ovim zakonom uređuje se radno-pravni status namještenika u organima državne uprave Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), kantona, grada i općina (u daljnjem tekstu: organ državne službe), poslovi koje obavljaju namještenici, plaće, naknade i druga prava, dužnosti i odgovornosti iz radnog odnosa i druga pitanja koja se odnose na radno-pravni status namještenika u organima državne službe u Federaciji.

Članak 2.

Na radno-pravni status namještenika u organima državne službe primjenjuje se Zakon o radu ("Službene novine Federacije BiH", br. 43/99, 32/00 i 29/03) i drugi opći propisi o radu i

kolektivni ugovori, osim u pitanjima koja su regulirana ovim zakonom.

Članak 3.

Namještenici su osobe koje u organima državne službe obavljaju poslove utvrđene u popisu iz članka 6. ovog Zakona.

Članak 6.

Namještenici obavljaju poslove iz nadležnosti organa državne službe koji su funkcionalno povezani s poslovima osnovne djelatnosti iz nadležnosti tih organa utvrđenih propisom Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije) donesen na temelju članka 6. stavak 2. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04 i 54/04) (u daljnjem tekstu: Zakon o državnoj službi) i koji neposredno doprinose da se poslovi osnovne djelatnosti mogu u cjelini, pravilno i efikasno obavljati (u daljnjem tekstu: dopunski poslovi osnovne djelatnosti i poslovi pomoćne djelatnosti).

(...).

Članak 7.

Radna mjesta namještenika s opisom poslova i uvjetima za njihovo obavljanje utvrđuju se pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu organa državne službe sukladno s ovim Zakonom i propisom koji se donosi na temelju stavka 3., odnosno stavka 4. članka 6. ovog Zakona.

Članak 73. (osporeni članak)

Odrebe ovog zakona shodno se primjenjuju i na namještenike koji taj status imaju u: stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organima izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje na svim nivoima vlasti u Federaciji, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

E. Odluka o položaju, ustrojstvu, funkcioniranju, samostalnosti i upravno-materijalnoj neovisnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", broj 6/18)

Članak 1.

Pravni položaj i predmet Odluke

Odlukom o položaju, ustrojstvu, funkcioniranju, samostalnosti i upravno-materijalnoj neovisnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Odluka), kao organskim pravnom aktom sukladno s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustav), uređuju se položaj, ustrojstvo i funkcioniranje Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije), te sukladno s točkom 3. Presude Ustavnog suda Federacije, broj U-16/16 od 26.04.2017. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 55/17), samostalnost i upravno-materijalna neovisnost Ustavnog suda Federacije, uključujući plaće i druge naknade sudaca Ustavnog suda Federacije, te radno-pravni status i primanja uposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije (u daljnjem tekstu: Stručna služba), koja nisu propisana Ustavom ili drugim općim aktima Ustavnog suda Federacije, donesenim na temelju ove Odluke.

Članak 2. stavak 3.

Opća i pojedinačna pravna akta

(...)

Ustavni sud Federacije donosi zaseban opći akt kojim se uređuju prava i obveze te plaća i naknade Stručne službe.

Članak 11. stavak 1. alineja 4.

Nadležnost sjednice Suda

Pored ostvarivanja osnovnih funkcija Ustavnog suda Federacije utvrđenih Ustavom, Zakonom o postupku i Poslovníkom, sjednica Suda odlučuje:

(.....)

- o unutarnjem ustrojstvu, pravima, obvezama, plaćama i drugim naknadama uposlenih u Stručnoj službi;

F. Ustavno-sudbena praksa

- Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj U-6/06 od 29.03.2008. godine ("Službeni glasnik BiH", broj 40/08);
- Odluka Ustavnog suda Republike Srpske, broj U-53/08 od 29.10.2008. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 105/08);
- Presuda Ustavnog suda Federacije, broj U-16/16 od 26.04.2017. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 55/17).

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Ustavni sud Federacije je utvrdio da u konkretnom predmetu nema činjeničnih pitanja koja bi bilo potrebno neposredno raspraviti na javnoj raspravi. Na temelju navoda zahtjeva, te dokaza koji proizilaze iz cjelokupne dokumentacije u ovom predmetu, Ustavni sud Federacije je utvrdio sljedeće:

Člankom 1. Zakona o državnoj službi je propisan predmet zakona, a to je uređenje radno-pravnog statusa državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Analizirajući navode zahtjeva koji se odnose na osporenu odredbu članka 74. Zakona o državnoj službi, utvrđeno je da ista propisuje primjenu ovog zakona na druge organe i službe, na način da je ovom odredbom propisano da se odredbe ovog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i općina, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Podnositelj zahtjeva osporeni članak Zakona o državnoj službi problematizira samo ukoliko isti tretira službenike i namještenike Ustavnog suda Federacije. Iz same opće norme, predmeta zakona, ali i norme koja propisuje shodnu primjenu, proizilazi da se isti ne odnosi na specifičnu "ustavnosudbenu vlast".

Člankom 1. Zakona o namještenicima propisano je uređenje radno-pravnog statusa namještenika u organima državne uprave Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada i općina, zatim poslovi koje obavljaju namještenici, plaće, naknade i druga prava, dužnosti i odgovornosti iz radnog odnosa i druga pitanja koja se odnose na radno-pravni status namještenika u organima državne službe u Federaciji. Analizirajući odredbu osporenog članka 73. Zakona o namještenicima, utvrđeno je da ista propisuje primjenu ovog zakona i na namještenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organima izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudbene vlasti, tužiteljstvima, pravobraniteljstvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje na svim nivoima vlasti u Federaciji, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Kao i u odnosu na Zakon o državnoj službi, jasno proizilazi da se tim zakonom ne obuhvaća radno-pravni status namještenika Ustavnog suda Federacije.

Člankom 1. Zakona o plaćama i naknadama propisano je uređenje plaća i naknada izabranih dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, državnih službenika i namještenika u organima državne službe Federacije, pravobranitelja, službenika sudbene policije i zatvorskih policajaca-stražara u kazneno-popravnim zavodima Federacije, te primjena ovog zakona u kantonima, gradovima i općinama u Federaciji. Osporenim člankom 20. Zakona o plaćama i

naknadama, su regulirani platni razredi i koeficijenti za državne službenike. Koeficijent za tajnika Ustavnog suda Federacije, utvrđen je u platnom razredu II, a koeficijent za savjetnika Ustavnog suda Federacije je utvrđen u platnom razredu IV. Zakonske definicije relevantne za ovaj predmet su one koje propisuju ko su izabrani dužnosnici, nositelji izvršnih funkcija, savjetnici, te organ državne službe na koje se odnosi predmetni zakon. Niti jednom odredbom tog zakona nije obuhvaćena ustavnosudbena vlast, izuzev u osporenom dijelu koji propisuje koeficijente za dvije službeničke pozicije u Ustavnom sudu Federacije.

Podnositelj zahtjeva osporava u suštini opseg primjene navedenih zakona u odnosu na uposlene u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, referirajući se i na Presudu ovog suda broj U-16/16 od 26.04.2017. godine.

Analizirajući ustavnopravni položaj ustavno-sudbene vlasti u Bosni i Hercegovini, a posebice u Federaciji Bosne i Hercegovine kao posebne ustavno-sudbene institucije u okviru poglavlja IV.C. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u kojem su odredbe u odnosu na ovu specifičnu instituciju i posebno izdvojene, Ustavni sud Federacije je analizirao relevantnu ustavnosudbenu praksu Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Ustavnog suda Republike Srpske, te ovog suda i utvrdio sljedeće:

Osim što se osporeni zakoni ne odnose na Ustavni sud Federacije (izuzev u dijelu navedenom u točki 2. izreke ove presude), nije moguća ni njihova shodna primjena ukoliko Ustavni sud Federacije svojim unutarnjim aktom ne propiše drugačije.

Odlukom u predmetu broj U-6/06 od 29.03.2008. godine, Ustavni sud Bosne i Hercegovine je utvrdio da odredbe Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudbenim i tužiteljskim ustanovama na nivou Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na suce i uposlenike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine nisu sukladni sa Ustavom Bosne i Hercegovine. Relevantne točke 26., 27. i 28. obrazloženja navedene Odluke glase:

"26. U svezi s tim, Ustavni sud naglašava da načelo vladavine prava i neovisnosti sudstva, kao njegov neodvojiv dio, a posebice načelo podjele vlasti, nikako ne znače da zakonodavac ne može zakonima i propisima da regulira pitanja koja su od važnosti za funkcioniranje državnih institucija, čak i ako se radi o Ustavnom sudu, kako to ukazuje i *amicus curiae*. Drugačije tumačenje bilo bi suprotno upravo načelu vladavine prava koji podrazumijeva i isključenje široke diskrecione vlasti državnih organa i jednakost svih pred zakonom, a samim tim suprotno i načelu podjele vlasti, koji podrazumijeva i isključenje široke diskrecione vlasti državnih organa i jednakost svih pred zakonom, a samim tim suprotno i načelu podjele vlasti, koji podrazumijeva da postoje mehanizmi za međusobnu kontrolu organa vlasti i uspostavljanje međusobne ravnoteže. Dakle, reguliranje pitanja koja su bitna i važna za postojanje i funkcioniranje Ustavnog suda mora da bude sukladno s Ustavom BiH i u pravcu očuvanja njegove neovisnosti i samostalnosti.

27. Ustavni sud smatra da neovisnost Ustavnog suda predstavlja načelo koje zakonodavac upravo mora da obezbijedi, vodeći računa o posebnom položaju i ulozi koju Ustavni sud ima u Ustavu Bosne i Hercegovine. Ustavni sud smatra da je važno da istakne da ovo uključuje ne samo pitanje plaća sudaca već i drugih uposlenih u Ustavnom sudu, a što znači obezbjeđenje pune finansijske neovisnosti i samostalnosti Ustavnog suda, koji se ogleda u samostalnom planiranju i predlaganju proračuna Suda, kao i samostalnom raspoređivanju odobrenih proračunskih sredstava čija visina svakako mora da podliježe odgovarajućoj kontroli organa koji je nadležan.

28. Ustavni sud se, ne uzimajući u obzir neke njegove specifične karakteristike, vezuje za opću instituciju ustavnog pravosuđa. Ona se razvila u Europi, prije svega u saveznom državama, Njemačkoj i u Austriji, posebice u pogledu raspodjele

nadležnosti između centralne države i federalnih jedinica. To pitanje, koje je dugo vremena smatrano isključivo političkim i kao takvo bilo nepodložno sudbenom uređivanju, počelo je da dobija sve veću pravnu dimenziju krajem XIX i početkom XX stoljeća, što je opravdalo dodjeljivanje ove posebne problematike posebnom sudu. Od tog momenta postalo je moguće da se proširi ideja i dodijeli ustavnom sudu nadležnosti sankcioniranja bilo koje povrede ustava i da se povjeri ustavnom sudu da kontrolira ustavnost zakona. Ustavni sudovi i danas naznačavaju svoje federalne korijene i doprinos Hansa Kelsena konceptu ustavnog pravosuđa. Oni objašnjavaju da je poseban status ustavnih sudova utemeljen na posebnim funkcijama tih sudova. Taj status je status neovisnog i autonomnog ustavnog organa koji mu daje mjesto van sudbenog aparata i njegove hijerarhije usprkos njegovim pravosudnim funkcijama".

Odlukom u predmetu broj U-53/08 od 29.10.2008. godine, Ustavni sud Republike Srpske utvrdio je da odredbe Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Republici Srpskoj, u dijelu koji se odnosi na suce Suda, predsjednika Suda i šefove odjeljenja Ustavnog suda Republike Srpske ocijenio da nisu u suglasnosti s Ustavom Republike Srpske. Relevantni stavovi tog Suda u pogledu reguliranja položaja i ustrojstva ustavnosudbene vlasti primjenjivi su i na položaj ustavnosudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine u odnosu na ustavnu nadležnost i specifičnosti u vidu sastava suda i izbora sudaca Ustavnog suda Federacije, konačnosti i obveznosti odluka Ustavnog suda, njihovo pravno dejstvo, itd. Tako npr., u obrazloženju spomenute Odluke stoji: "Iz citiranih ustavnih odredaba jasno proizilazi uloga Ustavnog suda kao jedne od najznačajnijih institucija u ostvarivanju demokracije, vladavine prava i unaprjeđenju i zaštiti sloboda i prava građana, na kojima se temelji ustavno uređenje Republike Srpske. Spomenute ustavne odredbe istovremeno predstavljaju garancije neovisnosti i samostalnosti Ustavnog suda, što je od velikog značaja za njegovo funkcioniranje, jer jedino na taj način može ostvariti svoju Ustavom utvrđenu ulogu. Široke nadležnosti Ustavnog suda, kao i pravno dejstvo njegovih odluka, koje su općeobvezne i izvršne na teritoriji Republike, nesumnjivo ukazuju na specifičan položaj ovog suda, koji je neovisan od zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti i nalazi se izvan sustava redovitih sudova i njihove hijerarhije". Suštinski istovjetan stav u pogledu položaja Ustavnog suda BiH zauzeo je i Ustavni sud Bosne i Hercegovine u svojoj odluci broj U-6/06, od 29. ožujka 2008. godine ("Službeni glasnik BiH", broj 40/08)".

Nesporna je činjenica da Ustavni sud Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske isključivo svojim unutarnjim općim aktom propisuju radno-pravni status uključujući i plaće i naknade svih uposlenih u stručnim službama tih sudova.

Iz Presude Ustavnog suda Federacije broj U-16/16 od 26.04.2017. godine, proizilazi da odredbe Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na suce, predsjednika Suda i za šefove odjeljenja Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine nisu u suglasnosti s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Također, točkom 2, imajući u vidu ustavnu odredbu da se plaće sudaca uređuju zakonom, u tom segmentu je naloženo donošenje posebnog zakona u roku od 6 mjeseci od dana objave navedene odluke u "Službenim novinama Federacije BiH". Točkom 2. izreke je naloženo da: "Nalaže se Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da u roku od 6 mjeseci, od dana objave odluke u "Službenim novinama Federacije BiH", do kada se može primjenjivati zakon iz stavka 1. izreke ove presude u odnosu na Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, uvažavajući relevantne odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i ustrojstvenu strukturu propisanu Odlukom o ustrojstvu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", broj 68/10), donese zakon o Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine kojim će razraditi samostalnost i upravno-materijalnu neovisnost Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, uključujući plaće i druga primanja sudaca Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine". Taj rok je istekao 22.01.2018. godine. Stoga je Ustavni sud Federacije sukladno s točkom 3. citirane presude koja glasi: "Ukoliko Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne donese zakon sukladno sa stavkom 2. izreke, Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine će posebnim pravnim aktom urediti pitanja koja obuhvataju samostalnost i upravno-materijalnu neovisnost Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, uključujući plaće i druga primanja sudaca Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine", donio Odluku o položaju, ustrojstvu, funkcioniranju, samostalnosti i upravno-materijalnoj neovisnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, (u daljnjem tekstu: Odluka) koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 6/18. Navedena Odluka predstavlja organski opći akt i kojom se u cijelosti reguliraju sva pitanja koja obuhvataju samostalnost i ustavno-materijalnu neovisnost Ustavnog suda Federacije, uključujući plaće i druge naknade sudaca Ustavnog suda Federacije, te radno-pravni status i primanja uposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, koja nisu propisana Ustavom ili drugim općim aktima Ustavnog suda Federacije, donesenim na temelju ove odluke.

U obrazloženju ove presude, a relevantno i u odnosu na ovaj predmet, navedeno je da je uloga Ustavnog suda Federacije kao jedne od najznačajnijih institucija u ostvarivanju demokracije, vladavine prava i zaštite sloboda i prava građana na kojima počiva ustavno uređenje Federacije Bosne i Hercegovine. Spomenute ustavne odredbe predstavljaju garanciju neovisnosti i samostalnosti Ustavnog suda Federacije, što ima veliki značaj za njegovo funkcioniranje, jer samo na takav način može ostvariti svoju ulogu koja je propisana u Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine. Isključivo Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine propisane su nadležnosti Suda, osobe koje mogu pokrenuti postupak pred Sudom, pravno dejstvo odluka koje su konačne i obvezujuće na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine, što nesumnjivo ukazuje na specifičan i odvojen položaj Suda od ostalih redovitih sudova, koji zbog svoje specifičnosti mora i jeste neovisan kako od zakonodavne tako i od izvršne, ali i od sudbene vlasti. Ustavni sud Federacije nalazi se izvan sustava redovitih sudova kao i njihove hijerarhije, a tim prije i izvan sustava zakonodavne i izvršne vlasti, te time i shodno primjene zakona koji su predmet ocjene ovog suda. Iz tih razloga se, po ocjeni Ustavnog suda Federacije, pitanje položaja uposlenih u Ustavnom sudu Federacije, uključujući i njihov materijalni položaj, ne može regulirati na isti način i istim zakonima kojima su regulirane plaće za redovne sudove, ali tim prije ni zakonima za državne službenike i namještenike, pa ni shodnom primjenom ukoliko sam Sud ne odluči tako.

Ustavni sud Federacije posebice naglašava da Odluka predstavlja organski opći pravni akt kojim se uređuju sva pitanja koja obuhvataju samostalnost i ustavno-materijalnu neovisnost Ustavnog suda Federacije, uključujući plaće i druge naknade sudaca Ustavnog suda Federacije, te radno-pravni status i primanja uposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, koja nisu propisana Ustavom ili drugim općim aktima Ustavnog suda Federacije, donesenim na temelju ove odluke.

Po osnovu te Odluke, a kako je Presudom broj U-16/16 od 26.04.2017. godine prestao da se primjenjuje Zakon o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na suce Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije je donio Pravilnik o pravima, obvezama, plaćama i drugim naknadama sudaca Ustavnog suda Federacije. Međutim, puna samostalnost i

управно-материјална самосталност, која се огледа у самосталном планирању и предлагању прорачуна Суда, као и самосталном распоређивању одобрених прорачунских средстава, се не може постићи само кроз самосталност код утврђивања плаћа судaca овог Суда, него и кроз коначно дефинирање радно-правног статуса свих уposedника Уставног суда Федерације, што укључује и њихове плаће и накнаде.

Водећи рачуна о специфичном положају овог суда, потребно је посебиче нагласити значај и улогу уposedних у стручној служби Уставног суда Федерације, који судјелују у јединственом процесу рада са сучима, дајући свој допринос његовој потпуној самосталности и неовисности у границама права, обвеза и одговорности која се утврђује искључиво актима Суда. Утврђивање статуса уposedника Уставног суда Федерације, на начин и под увјетима слично како то имају и уposedни у Уставном суду Босне и Херцеговине и Уставном суду Републике Српске, јесте крупан и неопходан допринос остваривању пуне самосталности Уставног суда Федерације, јер би уposedници на наведени начин, такођер, били заштићени од евентуалних притисака других органа власти.

Утврђивање права, обвеза, одговорности и плаћа уposedника актима Суда у пуном капацитету је коначан корак према успостављању и пуне самосталности овог суда, која је прописана Уставом Федерације Босне и Херцеговине, а ближе дефинирана Одлуком. Како је истом прописано да Суд самостално доноси и регулира радно-правни статус, укључујући плаће и накнаде стручне службе, то је Суд утврдио у тоčki 1. ове пресуде да нису суkladни с Уставом Федерације Босне и Херцеговине одредбе Закона о државној служби у Федерације Босне и Херцеговине и одредбе Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине које регулирају шодну примјену споменутих закона у односу на Уставни суд Федерације, а у тоčki 2., ове пресуде да у чланку 20., платни разред II., радно мјесто алинеја 3. у дијелу који гласи: "тајници Уставног суда" и платни разред IV., радно мјесто алинеја 7. "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о плаћама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине, нису суkladни с Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

На темелју изложеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: Александра Мартиновић, предсједница Суда, Весна Будимир, Мирјана Чуковић, проф. др. Един Муминовић и др. sc. Ката Сенјак, сучи Суда.

Број U-31/18 26. оџјка 2019. године Сарајево	Предсједница Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине Александра Мартиновић, v. r.
--	--

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву Потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине за оцјену уставности одредбе члана 74. ријечи "органима судске власти" Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине, члана 73. ријечи "органима судске власти" Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине и члана 20., платни разред II., радно мјесто алинеја 3. у дијелу који гласи: "секретари Уставног суда" и платни разред IV., радно мјесто алинеја 7. "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о плаћама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине, на основу члана IV.Ц.3.10. (2) а) Устава Федерације Босне и Херцеговине, на сједници без јавне расправе одржаној дана 26.03.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине одредбе Закона о државној служби

у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 и 4/12) и Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 49/05) које регулишу сходну примјену поменутих закона у односу на Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине.

2. Утврђује се да у члану 20., платни разред II., радно мјесто алинеја 3. у дијелу који гласи: "секретари Уставног суда" и платни разред IV., радно мјесто алинеја 7. "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о плаћама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 45/10, 111/12 и 20/17), нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.
3. Пресуду објавити у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Образложење

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Потпредсједник Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је дана 03.12.2018. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за оцјену уставности члана 74. у дијелу који гласи: "органима судске власти" Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: оспорени члан Закона о државној служби), затим члана 73. у дијелу који гласи: "органима судске власти" Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: оспорени члан Закона о намјештеницима), који се односе, како је наведено "само на Уставни суд Федерације уколико га и ако га израз органи судске власти обухваћа" и члана 20. платни разред II. алинеја 3. у дијелу који гласи: "секретари Уставног суда" и платни разред IV. алинеја 7. у дијелу који гласи: "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о плаћама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: оспорени члан Закона о плаћама и накнадама).

На основу члана IV.Ц.3.10.(2) а) Устава Федерације Босне и Херцеговине, Потпредсједник Федерације Босне и Херцеговине је овлашћен за покретање поступка пред Уставним судом Федерације.

2. Странке у поступку

У складу са чланом 39. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 6/95 и 37/03), странке у поступку у овом предмету су: Потпредсједник Федерације Босне и Херцеговине, као подносилац захтјева, те Представнички дом и Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине, као доносилац оспорених закона.

3. Битни наводи захтјева

У поднесеном захтјеву је наведено, да је чланом 74. Закона о државној служби прописано да се одредбе истог закона које се односе на државне службенике у органима државне службе сходно примјењују и на државне службенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органа извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје Федерације, кантона, града и општина, ако посебним законом није другачије одређено. Подносилац захтјева оспорава наведени члан Закона о државној служби у дијелу који гласи: "органима судске власти", као и члан 73. Закона о намјештеницима у

том дијелу, али наводи да оцјена уставности није усмјерена на друге органе судске власти, нпр. редовне судове као органе судске власти, него само на Уставни суд Федерације, уколико га и ако га израз органи судске власти обухваћа.

Подносилац захтјева надаље проблематизује члан 20. платни разред II. алинеја 3. у дијелу који гласи: "секретари Уставног суда" и платни разред IV., алинеја 7. у дијелу који гласи: "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о платама и накнадама, којим су прописани и коефицијенти за наведену категорију запосленика овог суда.

Са тим у вези подносилац захтјева истиче да је у Уставном суду Босне и Херцеговине и Уставном суду Републике Српске, радно-правни статус секретара и савјетника и других запосленика као стручног особља, другачије регулисан, иако обављају исте послове са истим условима за обављање тих послова. Сматра да секретар, савјетници и други запосленици Уставног суда Федерације немају једнак радно-правни статус у односу на секретара, савјетника и друге запосленике Уставног суда Босне и Херцеговине и Уставног суда Републике Српске. У том контексту, подносилац захтјева поставља питање да ли се под органе судске власти могу подвести запосленици Уставног суда Федерације, имајући у виду чињеницу да је Уставни суд Федерације уставно тијело *sui generis* у уставноправном поретку и да овај орган има посебну улогу, значај и функцију. Сматра да Уставни суд Федерације, као *sui generis* тијело мора задржати своју уставну позицију у смислу "посебне четврте судске власти" и да се не може упоређивати са другим гранама власти, извршном, законодавном, па чак и судском, нити се може ставити у исту раван у односу на редовне судове, органе управе и друге државне институције.

Подносилац захтјева подсећа на уставносудску праксу и релевантне дијелове Одлука Уставног суда Босне и Херцеговине број У-6/06 од 29.03.2008. године, која је објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 40/08 и Одлуку Уставног суда Републике Српске број У-53/08 од 29.10.2008. године, која је објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 105/08.

Подносилац захтјева истиче да је у духу наведених одлука на идентичан, поред положаја судија, уређен и регулисан положај других запосленика у друга два уставна суда у Босни и Херцеговини.

Исто тако, подносилац захтјева подсећа да је и Уставни суд Федерације својом Пресудом број У-16/16 од 26.04.2017. године, која је објављена у "Службеним новинама Федерације", број 55/17, заузео идентичан став који су у поменутих одлукама заузели Уставни суд Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске, а ради хармонизације правног система и уставног судства у Босни и Херцеговини.

Подносилац захтјева подсећа да је Уставни суд Федерације на основу тачке 3. Пресуде број У-16/16 од 26.04.2017. године, донио и Правилник о платама за судије Уставног суда Федерације, којим нису обухваћени остали запосленици овог суда. Према мишљењу подносиоца захтјева Суд не може бити самосталан и управно-материјално независан, ако се на радно-правни статус осталим запосленицима примјењују прописи који се односе на запосленике законодавне и извршне власти. Како би Уставни суд Федерације, у духу властите Пресуде број У-16/16, могао досљедно сlijедити провођење уставних принципа независности и самосталности Уставног суда Федерације, подносилац захтјева сматра да Суд према истим стандардима, као у случају рјешавања статуса судија, треба ријешити и статус осталих запослених.

Због свега тога подносилац захтјева сматра да су оспореним чланом Закона о државној служби, оспореним чланом Закона о намјештеницима и оспореним чланом Закона о платама и накнадама, повријеђене одредбе члана II.A.2.(1) ц), д) и к) Устава Федерације Босне и Херцеговине. Сматра да се посредно крши и одредба члана 2. став 2. и члана 7а), и) и ј) Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, члана 14. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и члан 1. Протокола 12. Европске конвенције о људским правима и основним слободама. Надаље, подносилац захтјева цитира поменуте одредбе члана II.A.2.(1) ц), д) и к) Устава Федерације Босне и Херцеговине и међународних аката у контексту неједнакости пред законом запосленика Уставног суда Федерације пред законом и њихове дискриминације, као и повреде права на имовину, у односу на запосленике Уставног суда Босне и Херцеговине и запосленике Уставног суда Републике Српске.

Предлаже да Уставни суд Федерације донесе пресуду којом се утврђује да члан 74. у дијелу који гласи: "органима судске власти" (у дијелу у којем се примјењује на Уставни суд Федерације) Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине, члан 73. у дијелу који гласи: "органима судске власти" (у дијелу који се примјењује на Уставни суд Федерације) Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине, и члан 20. платни разред II. алинеја 3. у дијелу који гласи: "секретар Уставног суда" и платни разред IV. алинеја 7. "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине, нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

4. Битни наводи одговора на захтјев

Уставни суд Федерације је актом број У-31/18 од 12.12.2018. године у складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине затражио од Представничког дома и Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине да доставе одговор на захтјев подносиоца у року од 30 дана. Одговор није достављен.

У току припрема за одлучивање у овом уставносудском предмету, Премијер Федерације Босне и Херцеговине поднео број 03-02-1317/2018 од 15.02.2019. године доставио је мишљење V. број 149/2019 од 07.02.2019. године које је Влада Федерације Босне и Херцеговине утврдила на сједници одржаној дана 07.02.2019. године. У мишљењу је наведено да Влада Федерације Босне и Херцеговине сматра да су наводи захтјева за оцјену уставности оспорених одредби наведених закона неосновани.

5. Релевантно право

А. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан IV.Ц.3.10.(2) а)

(2) Уставни суд:

- а) На захтјев Предсједника Федерације, Потпредсједника Федерације, Премијера, замјеника Премијера или на захтјев једне трећине чланова било ког дома Парламента Федерације, утврдит ће да ли је приједлог закона који је усвојио један од домова, или закон који су усвојила оба дома, у складу са овим уставом;

В. Закон о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине

("Службене новине Федерације БиХ", бр. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 и 4/12)

Члан 1.

Предмет Закона

1. Овим законом уређује се радно-правни статус државних службеника у органима државне управе у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), кантона, града и општине (у даљем тексту: орган државне службе).
2. Државни службеник је лице постављено рјешењем на радно мјесто у орган државне службе у складу са законом.

Члан 74. (оспорени члан)

Одредбе овог Закона које се односе на државне службенике у органима државне службе сходно се примјењују и на државне службенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органа извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје Федерације, кантона, града и општина, ако посебним законом није другачије одређено.

С. Закон о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине

("Службене новине Федерације БиХ", бр. 45/10, 111/12 и 20/17)

Члан 1.

Предмет Закона

Овим законом уређују се плате и накнаде изабраних дужносника, носилаца извршних функција и савјетника у органима законодавне и органима извршне власти Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), државних службеника и намјештеника у органима државне службе Федерације (у даљем тексту: орган државне службе), правобранилаца, службеника судске полиције и затворских полицајаца-стражара у казнено-поправним заводима Федерације, те примјена овог закона у кантонима, градовима и општинама у Федерацији.

Члан 2.

Дефиниције појмова коришћених у Закону

Појмови коришћени у овом закону имају сљедеће значење:

- 1) "изабрани дужносници", у смислу овог закона су чланови Дома народа и Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Парламент Федерације);
 - 2) "носиоци извршних функција", у смислу овог закона су:
 - Предсједник и Потпредсједници Федерације;
 - чланови Владе Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације);
 - 3) "савјетницима", у смислу овог закона, сматрају се савјетници предсједавајућих домова Парламента Федерације и носилаца извршних функција, те савјетници руководиоца самосталних управа и самосталних управних организација Федерације;
 - 4) "органи државне службе", у смислу овог закона, представљају федерална министарства, федералне управе и федералне управне организације;
- (...).

Члан 20. (оспорени члан)

Платни разреди и коефицијенти за државне службенике

(...)

Платни разред II., радно мјесто секретари Уставног суда, Врховног суда,

(...)

Платни разред IV., радно мјесто савјетник у Уставном суду Федерације,

(...)

Члан 57.

Основни принципи

Кантони, општине и градови у Федерацији ће у својим прописима о платама и накнадама поштовати основне принципе за утврђивање плата прописане чланом 3. овог закона.

D. Закон о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине

("Службене новине Федерације БиХ", број 49/05)

Члан 1.

Предмет Закона

Овим законом уређује се радно-правни статус намјештеника у органима државне управе Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), кантона, града и општина (у даљем тексту: орган државне службе), послови које обављају намјештеници, плате, накнаде и друга права, дужности и одговорности из радног односа и друга питања која се односе на радно-правни статус намјештеника у органима државне службе у Федерацији.

Члан 2.

На радно-правни статус намјештеника у органима државне службе примјењује се Закон о раду ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 43/99, 32/00 и 29/03) и други општи прописи о раду и колективни уговори, осим у питањима која су регулисана овим законом.

Члан 3.

Намјештеници су лица која у органима државне службе обављају послове утврђене у попису из члана 6. овог Закона.

Члан 6.

Намјештеници обављају послове из надлежности органа државне службе који су функционално повезани са пословима основне дјелатности из надлежности тих органа утврђених прописом Владе Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада Федерације) донесен на основу члана 6. став 2. Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 29/03, 23/04, 39/04 и 54/04) (у даљем тексту: Закон о државној служби) и који непосредно доприносе да се послови основне дјелатности могу у цјелини, правилно и ефикасно обављати (у даљем тексту: допунски послови основне дјелатности и послови помоћне дјелатности).

(...).

Члан 7.

Радна мјеста намјештеника са описом послова и условима за њихово обављање утврђују се правилником о унутрашњој организацији органа државне службе у складу са овим Законом и прописом који се доноси на основу става 3., односно става 4. члана 6. овог Закона.

Члан 73. (оспорени члан)

Одредбе овог закона сходно се примјењују и на намјештенике који тај статус имају у: стручним и другим службама органа законодавне власти, органима извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје на свим нивоима власти у Федерацији, ако посебним законом није другачије одређено.

Е. Одлука о положају, организацији, функционисању, самосталности и управно-материјалној независности Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 6/18)

Члан 1.

Правни положај и предмет Одлуке

Одлуком о положају, организацији, функционисању, самосталности и управно-материјалној независности Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Одлука), као органским правним актом у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Устав), уређују се положај, организација и функционисање Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације), те у складу са тачком 3. Пресуде Уставног суда Федерације, број У-16/16 од 26.04.2017. године ("Службене новине Федерације БиХ", број 55/17), самосталност и управно-материјална независност Уставног суда Федерације, укључујући плате и друге накнаде судија Уставног суда Федерације, те радно-правни статус и примања запослених у Стручној служби Уставног суда Федерације (у даљем тексту: Стручна служба), која нису прописана Уставом или другим општим актима Уставног суда Федерације, донесеним на основу ове Одлуке.

Члан 2. став 3.

Општа и појединачна правна акта

(...)

Уставни суд Федерације доноси засебан општи акт којим се уређују права и обавезе те плата и накнаде Стручне службе.

Члан 11. став 1. алинеја 4.

Надлежност сједнице Суда

Поред остваривања основних функција Уставног суда Федерације утврђених Уставом, Законом о поступку и Пословником, сједница Суда одлучује:

(.....)

- о унутрашњој организацији, правима, обавезама, платама и другим накнадама запослених у Стручној служби;

Ф. Уставно-судска пракса

- Одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, број У-6/06 од 29.03.2008. године ("Службени гласник БиХ", број 40/08);
- Одлука Уставног суда Републике Српске, број У-53/08 од 29.10.2008. године ("Службени гласник Републике Српске", број 105/08);
- Пресуда Уставног суда Федерације, број У-16/16 од 26.04.2017. године ("Службене новине Федерације БиХ", број 55/17).

6. Чињенично стање и став Уставног суда Федерације

Уставни суд Федерације је утврдио да у конкретном предмету нема чињеничних питања која би било потребно непосредно расправити на јавној расправи. На основу навода захтјева, те доказа који произилазе из цјелокупне документације у овом предмету, Уставни суд Федерације је утврдио следеће:

Чланом 1. Закона о државној служби је прописан предмет закона, а то је уређење радно-правног статуса државних службеника у органима државне управе у Федерацији Босне и Херцеговине. Анализирајући наводе захтјева који се односе на оспорену одредбу члана 74. Закона о државној служби, утврђено је да иста прописује примјену овог закона на друге органе и службе, на начин да је овом одредбом прописано да се одредбе овог закона које се односе на државне службенике у органима државне службе сходно

примјењују и на државне службенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органа извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје Федерације, кантона, града и општина, ако посебним законом није другачије одређено. Подносилац захтјева оспорени члан Закона о државној служби проблематизује само уколико исти третира службенике и намјештенике Уставног суда Федерације. Из саме опште норме, предмета закона, али и норме која прописује сходну примјену, произилази да се исти не односи на специфичну "уставносудску власт".

Чланом 1. Закона о намјештеницима прописано је уређење радно-правног статуса намјештеника у органима државне управе Федерације Босне и Херцеговине, кантона, града и општина, затим послови које обављају намјештеници, плате, накнаде и друга права, дужности и одговорности из радног односа и друга питања која се односе на радно-правни статус намјештеника у органима државне службе у Федерацији. Анализирајући одредбу оспореног члана 73. Закона о намјештеницима, утврђено је да иста прописује примјену овог закона и на намјештенике који тај статус имају у стручним и другим службама органа законодавне власти, органима извршне власти, омбудсменима, органима судске власти, тужилаштвима, правобранилаштвима, установама за извршење кривичних санкција, затворима и органима за прекршаје на свим нивоима власти у Федерацији, ако посебним законом није другачије одређено. Као и у односу на Закон о државној служби, јасно произилази да се тим законом не обухваћа радно-правни статус намјештеника Уставног суда Федерације.

Чланом 1. Закона о платама и накнадама прописано је уређење плата и накнада изабраних дужносника, носилаца извршних функција и савјетника у органима законодавне и органима извршне власти Федерације Босне и Херцеговине, државних службеника и намјештеника у органима државне службе Федерације, правобранилаца, службеника судске полиције и затворских полицајаца-стражара у казнено-поправним заводима Федерације, те примјена овог закона у кантонима, градовима и општинама у Федерацији. Оспореним чланом 20. Закона о платама и накнадама, су регулисани платни разреди и коефицијенти за државне службенике. Коефицијент за секретара Уставног суда Федерације, утврђен је у платном разреду II., а коефицијент за савјетника Уставног суда Федерације је утврђен у платном разреду IV. Законске дефиниције релевантне за овај предмет су оне које прописују ко су изабрани дужносници, носиоци извршних функција, савјетници, те орган државне службе на које се односи предметни закон. Нити једном одредбом тог закона није обухваћена уставносудска власт, изузев у оспореном дијелу који прописује коефицијенте за двије службеничке позиције у Уставном суду Федерације.

Подносилац захтјева оспорава у суштини опсег примјене наведених закона у односу на запослене у Стручној служби Уставног суда Федерације, реферирајући се и на Пресуду овог суда број У-16/16 од 26.04.2017. године.

Анализирајући уставноправни положај уставно-судске власти у Босни и Херцеговини, а посебно у Федерацији Босне и Херцеговине као посебне уставно-судске институције у оквиру поглавља IV.Ц. Устава Федерације Босне и Херцеговине у којем су одредбе у односу на ову специфичну институцију и посебно издвојене, Уставни суд Федерације је анализирао релевантну уставносудску праксу Уставног суда Босне и Херцеговине, Уставног суда Републике Српске, те овог суда и утврдио следеће:

Осим што се оспорени закони не односе на Уставни суд Федерације (изузев у дијелу наведеном у тачки 2. изреке ове пресуде), није могућа ни њихова сходна примјена уколико Уставни суд Федерације својим унутрашњим актом не пропише другачије.

Одлуком у предмету број У-6/06 од 29.03.2008. године, Уставни суд Босне и Херцеговине је утврдио да одредбе Закона о платама и другим накнадама у судским и тужилачким установама на нивоу Босне и Херцеговине, у дијелу који се односи на судије и запосленике Уставног суда Босне и Херцеговине нису у складу са Уставом Босне и Херцеговине. Релевантне тачке 26., 27. и 28. образложења наведене Одлуке гласе:

"26. У вези с тим, Уставни суд наглашава да принцип владавине права и независности судства, као његов неодвојив дио, а нарочито принцип подјеле власти, никако не значе да законодавац не може законима и прописима да регулише питања која су од важности за функционисање државних институција, чак и ако се ради о Уставном суду, како то указује и *amicus curiae*. Другачије тумачење било би супротно управо принципу владавине права који подразумијева и искључење широке дискреционе власти државних органа и једнакост свих пред законом, а самим тим супротно и принципу подјеле власти, који подразумијева и искључење широке дискреционе власти државних органа и једнакост свих пред законом, а самим тим супротно и принципу подјеле власти, који подразумијева да постоје механизми за међусобну контролу органа власти и успостављање међусобне равнотеже. Дакле, регулисање питања која су битна и важна за постојање и функционисање Уставног суда мора да буде у складу са Уставом БиХ и у правцу очувања његове независности и самосталности.

27. Уставни суд сматра да независност Уставног суда представља принцип који законодавац управо мора да обезбиди, водећи рачуна о нарочитом положају и улози коју Уставни суд има у Уставу Босне и Херцеговине. Уставни суд сматра да је важно да истакне да ово укључује не само питање плата судија већ и других запослених у Уставном суду, а што значи обезбјеђење пуне финансијске независности и самосталности Уставног суда, који се огледа у самосталном планирању и предлагању буџета Суда, као и самосталном распоређивању одобрених буџетских средстава чија висина свакако мора да подлијеже одговарајућој контроли органа који је надлежан.

28. Уставни суд се, не узимајући у обзир неке његове специфичне карактеристике, везује за општу институцију уставног правосуђа. Она се развила у Европи, прије свега у савезним државама, Њемачкој и у Аустрији, нарочито у погледу расподеле надлежности између централне државе и федералних јединица. То питање, које је дуго времена сматрано искључиво политичким и као такво било неподложно судском уређивању, почело је да добија све већу правну димензију крајем XIX и почетком XX вијека, што је оправдало додјелљивање ове посебне проблематике посебном суду. Од тог момента постало је могуће да се прошири идеја и додјели уставном суду надлежности санкционисања било које повреде устава и да се повјери уставном суду да контролише уставност закона. Уставни судови и данас назначавaju своје федералне коријене и допринос Ханса Келсена концепту уставног правосуђа. Они објашњавају да је посебан статус уставних судова заснован на посебним функцијама тих судова. Тај статус је статус независног и аутономног уставног органа који му даје мјесто ван судског апарата и његове хијерархије упркос његовим правосудним функцијама".

Одлуком у предмету број У-53/08 од 29.10.2008. године, Уставни суд Републике Српске утврдио је да одредбе Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Републици Српској, у дијелу који се односи на судије Суда, председника Суда и шефове одјељења Уставног суда Републике Српске оцијенио да нису у сагласности са Уставом Републике Српске. Релевантни ставови тог Суда у погледу регулисања положаја и организације уставносудске власти примјениви су и на положај уставносудске власти у Федерацији Босне и Херцеговине у односу на уставну надлежност и специфичности у виду састава суда и избора судија Уставног суда Федерације, коначности и обавезности одлука Уставног суда, њихово правно дејство, итд. Тако нпр., у образложењу поменуте Одлуке стоји: "Из цитираних уставних одредаба јасно произилази улога Уставног суда као једне од најзначајнијих институција у остваривању демократије, владавине права и унапређењу и заштити слобода и права грађана, на којима се заснива уставно уређење Републике Српске. Поменуће уставне одредбе истовремено представљају гаранције независности и самосталности Уставног суда, што је од великог значаја за његово функционисање, јер једино на тај начин може остварити своју Уставом утврђену улогу. Широке надлежности Уставног суда, као и правно дејство његових одлука, које су општеобавезне и извршне на територији Републике, несумњиво указују на специфичан положај овог суда, који је независан од законодавне, извршне и судске власти и налази се изван система редовних судова и њихове хијерархије". Суштински идентичан став у погледу положаја Уставног суда БиХ заузео је и Уставни суд Босне и Херцеговине у својој одлуци број У-6/06, од 29. марта 2008. године ("Службени гласник БиХ", број 40/08)".

Неспорна је чињеница да Уставни суд Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске искључиво својим унутрашњим општим актом прописују радно-правни статус укључујући и плате и накнаде свих запослених у стручним службама тих судова.

Из Пресуде Уставног суда Федерације број У-16/16 од 26.04.2017. године, произилази да одредбе Закона о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине, у дијелу који се односи на судије, председника Суда и за шефове одјељења Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине нису у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Такође, тачком 2, имајући у виду уставну одредбу да се плате судија уређују законом, у том сегменту је наложено доношење посебног закона у року од 6 мјесеци од дана објаве наведене одлуке у "Службеним новинама Федерације БиХ". Тачком 2. изреке је наложено да: "Налаже се Парламенту Федерације Босне и Херцеговине да у року од 6 мјесеци, од дана објаве одлуке у "Службеним новинама Федерације БиХ", до када се може примјенивати закон из става 1. изреке ове пресуде у односу на Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, уважавајући релевантне одредбе Устава Федерације Босне и Херцеговине и организациону структуру прописану Одлуком о организацији Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 68/10), донесе закон о Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине којим ће разрадити самосталност и управно-материјалну независност Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, укључујући плате и друга примања судија Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине". Тај рок је истекао 22.01.2018. године. Стога је Уставни суд Федерације у складу са тачком 3. цитиране пресуде која гласи: "Уколико Парламент Федерације Босне и Херцеговине не донесе закон у складу са ставом 2. изреке, Уставни суд Федерације Босне и

Херцеговине ће посебним правним актом уредити питања која обухватају самосталност и управно-материјалну независност Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, укључујући плате и друга примања судија Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине", донио Одлуку о положају, организацији, функционисању, самосталности и управно-материјалној независности Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, (у даљем тексту: Одлука) која је објављена у "Службеним новинама Федерације БиХ", број 6/18. Наведена Одлука представља органски општи акт и којом се у цијелости регулишу сва питања која обухватају самосталност и уставно-материјалну независност Уставног суда Федерације, укључујући плате и друге накнаде судија Уставног суда Федерације, те радно-правни статус и примања запослених у Стручној служби Уставног суда Федерације, која нису прописана Уставом или другим општим актима Уставног суда Федерације, донесеним на основу ове одлуке.

У образложењу ове пресуде, а релевантно и у односу на овај предмет, наведено је да је улога Уставног суда Федерације као једне од најзначајнијих институција у остваривању демократије, владавине права и заштите слобода и права грађана на којима почива уставно уређење Федерације Босне и Херцеговине. Поменуте уставне одредбе представљају гаранцију независности и самосталности Уставног суда Федерације, што има велики значај за његово функционисање, јер само на такав начин може остварити своју улогу која је прописана у Уставу Федерације Босне и Херцеговине. Искључиво Уставом Федерације Босне и Херцеговине прописане су надлежности Суда, лица која могу покренути поступак пред Судом, правно дејство одлука које су коначне и обавезујуће на територији Федерације Босне и Херцеговине, што несумњиво указује на специфичан и одвојен положај Суда од осталих редовних судова, који због своје специфичности мора и јесте независан како од законодавне тако и од извршне, али и од судске власти. Уставни суд Федерације налази се изван система редовних судова као и њихове хијерархије, а тим прије и изван система законодавне и извршне власти, те тиме и сходне примјене закона који су предмет оцјене овог суда. Из тих разлога се, по оцјени Уставног суда Федерације, питање положаја запослених у Уставном суду Федерације, укључујући и њихов материјални положај, не може регулисати на исти начин и истим законима којима су регулисане плате за редовне судове, али тим прије ни законима за државне службенике и намјештенике, па ни сходном примјеном уколико сам Суд не одлучи тако.

Уставни суд Федерације посебно наглашава да Одлука представља органски општи правни акт којим се уређују сва питања која обухватају самосталност и уставно-материјалну независност Уставног суда Федерације, укључујући плате и друге накнаде судија Уставног суда Федерације, те радно-правни статус и примања запослених у Стручној служби Уставног суда Федерације, која нису прописана Уставом или другим општим актима Уставног суда Федерације, донесеним на основу ове одлуке.

По основу те Одлуке, а како је Пресудом број У-16/16 од 26.04.2017. године престао да се примјењује Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Федерацији Босне и Херцеговине, у дијелу који се односи на судије Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине, Уставни суд Федерације је донио Правилник о правима, обавезама, платама и другим накнадама судија Уставног суда Федерације. Међутим, пуна самосталност и управно-материјална самосталност, која се огледа у самосталном планирању и предлагању буџета Суда, као и самосталном распоређивању одобрених буџетских средстава, се не може

постићи само кроз самосталност код утврђивања плата судија овог Суда, него и кроз коначно дефинисање радно-правног статуса свих запосленика Уставног суда Федерације, што укључује и њихове плате и накнаде.

Водећи рачуна о специфичном положају овог суда, потребно је посебно нагласити значај и улогу запослених у Стручној служби Уставног суда Федерације, који судјелују у јединственом процесу рада са судијама, дајући свој допринос његовој потпуној самосталности и независности у границама права, обавеза и одговорности која се утврђује искључиво актима Суда. Утврђивање статуса запосленика Уставног суда Федерације, на начин и под условима слично како то имају и запослени у Уставном суду Босне и Херцеговине и Уставном суду Републике Српске, јесте крупан и неопходан допринос остваривању пуне самосталности Уставног суда Федерације, јер би запосленици на наведени начин, такође, били заштићени од евентуалних притисака других органа власти.

Утврђивање права, обавеза, одговорности и плата запосленика актима Суда у пуном капацитету је коначан корак према успостављању и пуне самосталности овог суда, која је прописана Уставом Федерације Босне и Херцеговине, а ближе дефинисана Одлуком. Како је истом прописано да Суд самостално доноси и регулише радно-правни статус, укључујући плате и накнаде Стручне службе, то је Суд утврдио у тачки 1. ове пресуде да нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине одредбе Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине и одредбе Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине које регулишу сходну примјену поменутих закона у односу на Уставни суд Федерације, а у тачки 2., ове пресуде да у члану 20., платни разред II., радно мјесто алинеја 3. у дијелу који гласи: "секретари Уставног суда" и платни разред IV., радно мјесто алинеја 7. "савјетник у Уставном суду Федерације" Закона о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине, нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: Александра Мартиновић, председница Суда, Весна Будимир, Мирјана Чучковић, проф. др Един Муминовић и др sc. Ката Сењак, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Александра Мартиновић, с. р.

Број У-31/18
26. марта 2019. године
Сарајево

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Potpredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti odredbe člana 74. riječi "organima sudske vlasti" Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, člana 73. riječi "organima sudske vlasti" Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine i člana 20., platni razred II., radno mjesto alineja 3. u dijelu koji glasi: "sekretari Ustavnog suda" i platni razred IV., radno mjesto alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, na osnovu člana IV.C.3.10. (2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave, održanoj dana 26.03.2019. godine, donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br.

- 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12) i Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 49/05) koje regulišu shodnu primjenu pomenutih zakona u odnosu na Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine.
2. Utvrđuje se da u članu 20., platni razred II., radno mjesto alineja 3. u dijelu koji glasi: "sekretari Ustavnog suda" i platni razred IV., radno mjesto alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 45/10, 111/12 i 20/17), nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
 3. Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH".

Obrazloženje

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) podnio je dana 03.12.2018. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za ocjenu ustavnosti člana 74. u dijelu koji glasi: "organima sudske vlasti" Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni član Zakona o državnoj službi), zatim člana 73. u dijelu koji glasi: "organima sudske vlasti" Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni član Zakona o namještenicima), koji se odnose, kako je navedeno "samo na Ustavni sud Federacije ukoliko ga i ako ga izraz organi sudske vlasti obuhvaća" i člana 20. platni razred II. alineja 3. u dijelu koji glasi: "sekretari Ustavnog suda" i platni razred IV. alineja 7. u dijelu koji glasi: "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni član Zakona o platama i naknadama).

Na osnovu člana IV.C.3.10.(2) a) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine je ovlašten za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije.

2. Stranke u postupku

U skladu sa članom 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 37/03), stranke u postupku u ovom predmetu su: Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine, kao podnosilac zahtjeva, te Predstavnički dom i Dom naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, kao donosilac osporenih zakona.

3. Bitni navodi zahtjeva

U podnesenom zahtjevu je navedeno, da je članom 74. Zakona o državnoj službi propisano da se odredbe istog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i opština, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Podnosilac zahtjeva osporava navedeni član Zakona o državnoj službi u dijelu koji glasi: "organima sudske vlasti", kao i član 73. Zakona o namještenicima u tom dijelu, ali navodi da ocjena ustavnosti nije usmjerena na druge organe sudske vlasti, npr. redovne sudove kao organe sudske vlasti, nego samo na Ustavni sud Federacije, ukoliko ga i ako ga izraz organi sudske vlasti obuhvaća.

Podnosilac zahtjeva nadalje problematizuje član 20. platni razred II. alineja 3. u dijelu koji glasi: "sekretari Ustavnog suda" i

platni razred IV., alineja 7. u dijelu koji glasi: "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o platama i naknadama, kojim su propisani i koeficijenti za navedenu kategoriju zaposlenika ovog suda.

Sa tim u vezi podnosilac zahtjeva ističe da je u Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine i Ustavnom sudu Republike Srpske, radno-pravni status sekretara i savjetnika i drugih zaposlenika kao stručnog osoblja, drugačije regulisan, iako obavljaju iste poslove sa istim uslovima za obavljanje tih poslova. Smatra da sekretar, savjetnici i drugi zaposlenici Ustavnog suda Federacije nemaju jednak radno-pravni status u odnosu na sekretara, savjetnika i druge zaposlenike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Ustavnog suda Republike Srpske. U tom kontekstu, podnosilac zahtjeva postavlja pitanje da li se pod organe sudske vlasti mogu podvesti zaposlenici Ustavnog suda Federacije, imajući u vidu činjenicu da je Ustavni sud Federacije ustavno tijelo *sui generis* u ustavnopravnom poretku i da ovaj organ ima posebnu ulogu, značaj i funkciju. Smatra da Ustavni sud Federacije, kao *sui generis* tijelo mora zadržati svoju ustavnu poziciju u smislu "posebne četvrte sudske vlasti" i da se ne može upoređivati sa drugim granama vlasti, izvršnom, zakonodavnom, pa čak i sudskom, niti se može staviti u istu ravan u odnosu na redovne sudove, organe uprave i druge državne institucije.

Podnosilac zahtjeva podsjeća na ustavnosudsku praksu i relevantne dijelove Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj U-6/06 od 29.03.2008. godine, koja je objavljena u "Službenom glasniku BiH", broj 40/08 i Odluku Ustavnog suda Republike Srpske broj U-53/08 od 29.10.2008. godine, koja je objavljena u "Službenom glasniku BiH", broj 105/08.

Podnosilac zahtjeva ističe da je u duhu navedenih odluka na identičan, pored položaja sudija, uređen i regulisan položaj drugih zaposlenika u druga dva ustavna suda u Bosni i Hercegovini.

Isto tako, podnosilac zahtjeva podsjeća da je i Ustavni sud Federacije svojom Presudom broj U-16/16 od 26.04.2017. godine, koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije", broj 55/17, zauzeo identičan stav koji su u pomenutim odlukama zauzeli Ustavni sud Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske, a radi harmonizacije pravnog sistema i ustavnog sudstva u Bosni i Hercegovini.

Podnosilac zahtjeva podsjeća da je Ustavni sud Federacije na osnovu tačke 3. Presude broj U-16/16 od 26.04.2017. godine, donio i Pravilnik o platama za sudije Ustavnog suda Federacije, kojim nisu obuhvaćeni ostali zaposlenici ovog suda. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva Sud ne može biti samostalan i upravno-materijalno nezavisan, ako se na radno-pravni status ostalim zaposlenicima primjenjuju propisi koji se odnose na zaposlenike zakonodavne i izvršne vlasti. Kako bi Ustavni sud Federacije, u duhu vlastite Presude broj U-16/16, mogao dosljedno slijediti provođenje ustavnih principa nezavisnosti i samostalnosti Ustavnog suda Federacije, podnosilac zahtjeva smatra da Sud prema istim standardima, kao u slučaju rješavanja statusa sudija, treba riješiti i status ostalih zaposlenih.

Zbog svega toga podnosilac zahtjeva smatra da su osporenim članom Zakona o državnoj službi, osporenim članom Zakona o namještenicima i osporenim članom Zakona o platama i naknadama, povrijeđene odredbe člana II.A.2.(1) c), d) i k) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Smatra da se posredno krši i odredba člana 2. stav 2. i člana 7a), i) i j) Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, člana 14. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i član 1. Protokola 12. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama. Nadalje, podnosilac zahtjeva citira pomenute odredbe člana II.A.2.(1) c), d) i k) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i međunarodnih akata u kontekstu nejednakosti pred zakonom zaposlenika Ustavnog suda Federacije pred zakonom i njihove diskriminacije, kao i povrede prava na

imovinu, u odnosu na zaposlenike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i zaposlenike Ustavnog suda Republike Srpske.

Predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom se utvrđuje da član 74. u dijelu koji glasi: "organima sudske vlasti" (u dijelu u kojem se primjenjuje na Ustavni sud Federacije) Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine, član 73. u dijelu koji glasi: "organima sudske vlasti" (u dijelu koji se primjenjuje na Ustavni sud Federacije) Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine, i član 20. platni razred II. alineja 3. u dijelu koji glasi: "sekretar Ustavnog suda" i platni razred IV. alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije je aktom broj U-31/18 od 12.12.2018. godine u skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine zatražio od Predstavničkog doma i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine da dostave odgovor na zahtjev podnosioca u roku od 30 dana. Odgovor nije dostavljen.

U toku priprema za odlučivanje u ovom ustavnosudskom predmetu, Premijer Federacije Bosne i Hercegovine podneskom broj 03-02-1317/2018 od 15.02.2019. godine dostavio je mišljenje V. broj 149/2019 od 07.02.2019. godine koje je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine utvrdila na sjednici održanoj dana 07.02.2019. godine. U mišljenju je navedeno da Vlada Federacije Bosne i Hercegovine smatra da su navodi zahtjeva za ocjenu ustavnosti osporenih odredbi navedenih zakona neosnovani.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član IV.C.3.10.(2) a)

(2) Ustavni sud:

- a) Na zahtjev Predsjednika Federacije, Potpredsjednika Federacije, Premijera, zamjenika Premijera ili na zahtjev jedne trećine članova bilo kog doma Parlamenta Federacije, utvrdit će da li je prijedlog zakona koji je usvojio jedan od domova, ili zakon koji su usvojila oba doma, u skladu sa ovim ustavom;

B. Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12)

Član 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom uređuje se radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kantona, grada i opštine (u daljem tekstu: organ državne službe).
2. Državni službenik je lice postavljeno rješenjem na radno mjesto u organ državne službe u skladu sa zakonom.

Član 74. (osporeni član)

Odredbе ovog Zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i opština, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

C. Zakon o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 45/10, 111/12 i 20/17)

Član 1.

Predmet Zakona

Ovim zakonom uređuju se plate i naknade izabranih dužnosnika, nosilaca izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), državnih službenika i namještenika u organima državne službe Federacije (u daljem tekstu: organ državne službe), pravobranilaca, službenika sudske policije i zatvorskih policajaca-stražara u kazneno-popravnim zavodima Federacije, te primjena ovog zakona u kantonima, gradovima i opštinama u Federaciji.

Član 2.

Definicije pojmova korištenih u Zakonu

Pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- 1) "izabrani dužnosnici", u smislu ovog zakona su članovi Doma naroda i Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Parlament Federacije);
 - 2) "nosioci izvršnih funkcija", u smislu ovog zakona su:
 - Predsjednik i Potpredsjednici Federacije;
 - članovi Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije);
 - 3) "savjetnicima", u smislu ovog zakona, smatraju se savjetnici predsjedavajućih domova Parlamenta Federacije i nosilaca izvršnih funkcija, te savjetnici rukovodilaca samostalnih uprava i samostalnih upravnih organizacija Federacije;
 - 4) "organi državne službe", u smislu ovog zakona, predstavljaju federalna ministarstva, federalne uprave i federalne upravne organizacije;
- (...).

Član 20. (osporeni član)

Platni razredi i koeficijenti za državne službenike

(...)
Platni razred II., radno mjesto sekretari Ustavnog suda, Vrhovnog suda,
(...)
Platni razred IV., radno mjesto savjetnik u Ustavnom sudu Federacije,
(...)

Član 57.

Osnovni principi

Kantoni, opštine i gradovi u Federaciji će u svojim propisima o platama i naknadama poštovati osnovne principe za utvrđivanje plata propisane članom 3. ovog zakona.

D. Zakon o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", broj 49/05)

Član 1.

Predmet Zakona

Ovim zakonom uređuje se radno-pravni status namještenika u organima državne uprave Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kantona, grada i opština (u daljem tekstu: organ državne službe), poslovi koje obavljaju namještenici, plate, naknade i druga prava, dužnosti i odgovornosti iz radnog odnosa i druga pitanja koja se odnose na radno-pravni status namještenika u organima državne službe u Federaciji.

Član 2.

Na radno-pravni status namještenika u organima državne službe primjenjuje se Zakon o radu ("Službene novine Federacije BiH", br. 43/99, 32/00 i 29/03) i drugi opšti propisi o radu i kolektivni ugovori, osim u pitanjima koja su regulisana ovim zakonom.

Član 3.

Namještenici su lica koja u organima državne službe obavljaju poslove utvrđene u popisu iz člana 6. ovog Zakona.

Član 6.

Namještenici obavljaju poslove iz nadležnosti organa državne službe koji su funkcionalno povezani sa poslovima osnovne djelatnosti iz nadležnosti tih organa utvrđenih propisom Vlade Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije) donesen na osnovu člana 6. stav 2. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03, 23/04, 39/04 i 54/04) (u daljem tekstu: Zakon o državnoj službi) i koji neposredno doprinose da se poslovi osnovne djelatnosti mogu u cjelini, pravilno i efikasno obavljati (u daljem tekstu: dopunski poslovi osnovne djelatnosti i poslovi pomoćne djelatnosti).

(...).

Član 7.

Radna mjesta namještenika sa opisom poslova i uslovima za njihovo obavljanje utvrđuju se pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji organa državne službe u skladu sa ovim Zakonom i propisom koji se donosi na osnovu stava 3., odnosno stava 4. člana 6. ovog Zakona.

Član 73. (osporeni član)

Odredbe ovog zakona shodno se primjenjuju i na namještenike koji taj status imaju u: stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organima izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje na svim nivoima vlasti u Federaciji, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

E. Odluka o položaju, organizaciji, funkcionisanju, samostalnosti i upravno-materijalnoj nezavisnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", broj 6/18)

Član 1.

Pravni položaj i predmet Odluke

Odlukom o položaju, organizaciji, funkcionisanju, samostalnosti i upravno-materijalnoj nezavisnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Odluka), kao organskim pravnim aktom u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustav), uređuju se položaj, organizacija i funkcionisanje Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije), te u skladu sa tačkom 3. Presude Ustavnog suda Federacije, broj U-16/16 od 26.04.2017. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 55/17), samostalnost i upravno-materijalna nezavisnost Ustavnog suda Federacije, uključujući plate i druge naknade sudija Ustavnog suda Federacije, te radno-pravni status i primanja zaposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije (u daljem tekstu: Stručna služba), koja nisu propisana Ustavom ili drugim opštim aktima Ustavnog suda Federacije, donesenim na osnovu ove Odluke.

Član 2. stav 3.

Opšta i pojedinačna pravna akta

(...)

Ustavni sud Federacije donosi zaseban opšti akt kojim se uređuju prava i obaveze te plata i naknade Stručne službe.

Član 11. stav 1. alineja 4.

Nadležnost sjednice Suda

Pored ostvarivanja osnovnih funkcija Ustavnog suda Federacije utvrđenih Ustavom, Zakonom o postupku i Poslovnikom, sjednica Suda odlučuje:

(.....)

- o unutrašnjoj organizaciji, pravima, obavezama, platama i drugim naknadama zaposlenih u Stručnoj službi;

F. Ustavno-sudska praksa

- Odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, broj U-6/06 od 29.03.2008. godine ("Službeni glasnik BiH", broj 40/08);
- Odluka Ustavnog suda Republike Srpske, broj U-53/08 od 29.10.2008. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 105/08);
- Presuda Ustavnog suda Federacije, broj U-16/16 od 26.04.2017. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 55/17).

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Ustavni sud Federacije je utvrdio da u konkretnom predmetu nema činjeničnih pitanja koja bi bilo potrebno neposredno raspraviti na javnoj raspravi. Na osnovu navoda zahtjeva, te dokaza koji proizilaze iz cjelokupne dokumentacije u ovom predmetu, Ustavni sud Federacije je utvrdio sljedeće:

Članom 1. Zakona o državnoj službi je propisan predmet zakona, a to je uređenje radno-pravnog statusa državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Analizirajući navode zahtjeva koji se odnose na osporenu odredbu člana 74. Zakona o državnoj službi, utvrđeno je da ista propisuje primjenu ovog zakona na druge organe i službe, na način da je ovom odredbom propisano da se odredbe ovog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, kantona, grada i opština, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Podnosilac zahtjeva osporeni član Zakona o državnoj službi problematizuje samo ukoliko isti tretira službenike i namještenike Ustavnog suda Federacije. Iz same opšte norme, predmeta zakona, ali i norme koja propisuje shodnu primjenu, proizilazi da se isti ne odnosi na specifičnu "ustavnosudsku vlast".

Članom 1. Zakona o namještenicima propisano je uređenje radno-pravnog statusa namještenika u organima državne uprave Federacije Bosne i Hercegovine, kantona, grada i opština, zatim poslovi koje obavljaju namještenici, plate, naknade i druga prava, dužnosti i odgovornosti iz radnog odnosa i druga pitanja koja se odnose na radno-pravni status namještenika u organima državne službe u Federaciji. Analizirajući odredbu osporenog člana 73. Zakona o namještenicima, utvrđeno je da ista propisuje primjenu ovog zakona i na namještenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organima izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje na svim nivoima vlasti u Federaciji, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno. Kao i u odnosu na Zakon o državnoj službi, jasno proizilazi da se tim zakonom ne obuhvaća radno-pravni status namještenika Ustavnog suda Federacije.

Članom 1. Zakona o platama i naknadama propisano je uređenje plata i naknada izabranih dužnosnika, nosilaca izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, državnih službenika i

namještenika u organima državne službe Federacije, pravobranilaca, službenika sudske policije i zatvorskih policajaca-stražara u kazneno-popravnim zavodima Federacije, te primjena ovog zakona u kantonima, gradovima i opštinama u Federaciji. Osporenim članom 20. Zakona o platama i naknadama, su regulisani platni razredi i koeficijenti za državne službenike. Koeficijent za sekretara Ustavnog suda Federacije, utvrđen je u platnom razredu II., a koeficijent za savjetnika Ustavnog suda Federacije je utvrđen u platnom razredu IV. Zakonske definicije relevantne za ovaj predmet su one koje propisuju ko su izabrani dužnosnici, nosioci izvršnih funkcija, savjetnici, te organ državne službe na koje se odnosi predmetni zakon. Niti jednom odredbom tog zakona nije obuhvaćena ustavnosudska vlast, izuzev u osporenom dijelu koji propisuje koeficijente za dvije službeničke pozicije u Ustavnom sudu Federacije.

Podnosilac zahtjeva osporava u suštini opseg primjene navedenih zakona u odnosu na zaposlene u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, referirajući se i na Presudu ovog suda broj U-16/16 od 26.04.2017. godine.

Analizirajući ustavnopravni položaj ustavno-sudske vlasti u Bosni i Hercegovini, a posebno u Federaciji Bosne i Hercegovine kao posebne ustavno-sudske institucije u okviru poglavlja IV.C. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u kojem su odredbe u odnosu na ovu specifičnu instituciju i posebno izdvojene, Ustavni sud Federacije je analizirao relevantnu ustavnosudsku praksu Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, Ustavnog suda Republike Srpske, te ovog suda i utvrdio sljedeće:

Osim što se osporeni zakoni ne odnose na Ustavni sud Federacije (izuzev u dijelu navedenom u tački 2. izreke ove presude), nije moguća ni njihova shodna primjena ukoliko Ustavni sud Federacije svojim unutrašnjim aktom ne propiše drugačije.

Odlukom u predmetu broj U-6/06 od 29.03.2008. godine, Ustavni sud Bosne i Hercegovine je utvrdio da odredbe Zakona o platama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim ustanovama na nivou Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na sudije i zaposlenike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine nisu u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine. Relevantne tačke 26., 27. i 28. obrazloženja navedene Odluke glase:

"26. U vezi s tim, Ustavni sud naglašava da princip vladavine prava i nezavisnosti sudstva, kao njegov neodvojiv dio, a naročito princip podjele vlasti, nikako ne znače da zakonodavac ne može zakonima i propisima da reguliše pitanja koja su od važnosti za funkcionisanje državnih institucija, čak i ako se radi o Ustavnom sudu, kako to ukazuje i *amicus curiae*. Drugačije tumačenje bilo bi suprotno upravo principu vladavine prava koji podrazumijeva i isključenje široke diskrecione vlasti državnih organa i jednakost svih pred zakonom, a samim tim suprotno i principu podjele vlasti, koji podrazumijeva i isključenje široke diskrecione vlasti državnih organa i jednakost svih pred zakonom, a samim tim suprotno i principu podjele vlasti, koji podrazumijeva da postoje mehanizmi za međusobnu kontrolu organa vlasti i uspostavljanje međusobne ravnoteže. Dakle, regulisanje pitanja koja su bitna i važna za postojanje i funkcionisanje Ustavnog suda mora da bude u skladu sa Ustavom BiH i u pravcu očuvanja njegove nezavisnosti i samostalnosti.

27. Ustavni sud smatra da nezavisnost Ustavnog suda predstavlja princip koji zakonodavac upravo mora da obezbijedi, vodeći računa o naročitom položaju i ulozi koju Ustavni sud ima u Ustavu Bosne i Hercegovine. Ustavni sud smatra da je važno da istakne da ovo uključuje ne samo pitanje plata sudija već i drugih zaposlenih u Ustavnom sudu, a što znači obezbjeđenje pune finansijske nezavisnosti i samostalnosti Ustavnog suda, koji se ogleda u samostalnom planiranju i predlaganju budžeta Suda, kao i samostalnom raspoređivanju odobrenih budžetskih sredstava čija visina svakako mora da podliježe odgovarajućoj kontroli organa koji je nadležan.

28. Ustavni sud se, ne uzimajući u obzir neke njegove specifične karakteristike, vezuje za opštu instituciju ustavnog pravosuđa. Ona se razvila u Evropi, prije svega u savezним državama, Njemačkoj i u Austriji, naročito u pogledu raspodjele nadležnosti između centralne države i federalnih jedinica. To pitanje, koje je dugo vremena smatrano isključivo političkim i kao takvo bilo nepodložno sudskom uređivanju, počelo je da dobija sve veću pravnu dimenziju krajem XIX i početkom XX vijeka, što je opravdalo dodjeljivanje ove posebne problematike posebnom sudu. Od tog momenta postalo je moguće da se proširi ideja i dodijeli ustavnom sudu nadležnosti sankcionisanja bilo koje povrede ustava i da se povjeri ustavnom sudu da kontroliše ustavnost zakona. Ustavni sudovi i danas naznačavaju svoje federalne korijene i doprinos Hansa Kelsena konceptu ustavnog pravosuđa. Oni objašnjavaju da je poseban status ustavnih sudova zasnovan na posebnim funkcijama tih sudova. Taj status je status nezavisnog i autonomnog ustavnog organa koji mu daje mjesto van sudskog aparata i njegove hijerarhije uprkos njegovim pravosudnim funkcijama".

Odlukom u predmetu broj U-53/08 od 29.10.2008. godine, Ustavni sud Republike Srpske utvrdio je da odredbe Zakona o platama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Republici Srpskoj, u dijelu koji se odnosi na sudije Suda, predsjednika Suda i šefove odjeljenja Ustavnog suda Republike Srpske ocijenio da nisu u saglasnosti sa Ustavom Republike Srpske. Relevantni stavovi tog Suda u pogledu regulisanja položaja i organizacije ustavnosudske vlasti primjenjivi su i na položaj ustavnosudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine u odnosu na ustavnu nadležnost i specifičnosti u vidu sastava suda i izbora sudija Ustavnog suda Federacije, konačnosti i obaveznosti odluka Ustavnog suda, njihovo pravno dejstvo, itd. Tako npr., u obrazloženju pomenute Odluke stoji: "Iz citiranih ustavnih odredaba jasno proizilazi uloga Ustavnog suda kao jedne od najznačajnijih institucija u ostvarivanju demokratije, vladavine prava i unapređenju i zaštiti sloboda i prava građana, na kojima se zasniva ustavno uređenje Republike Srpske. Pomenute ustavne odredbe istovremeno predstavljaju garancije nezavisnosti i samostalnosti Ustavnog suda, što je od velikog značaja za njegovo funkcionisanje, jer jedino na taj način može ostvariti svoju Ustavom utvrđenu ulogu. Široke nadležnosti Ustavnog suda, kao i pravno dejstvo njegovih odluka, koje su opšteobavezne i izvršne na teritoriji Republike, nesumnjivo ukazuju na specifičan položaj ovog suda, koji je nezavisan od zakonodavne, izvršne i sudske vlasti i nalazi se izvan sistema redovnih sudova i njihove hijerarhije". Suštinski identičan stav u pogledu položaja Ustavnog suda BiH zauzeo je i Ustavni sud Bosne i Hercegovine u svojoj odluci broj U-6/06, od 29. marta 2008. godine ("Službeni glasnik BiH", broj 40/08)".

Nesporna je činjenica da Ustavni sud Bosne i Hercegovine i Ustavni sud Republike Srpske isključivo svojim unutrašnjim opštim aktom propisuju radno-pravni status uključujući i plate i naknade svih zaposlenih u stručnim službama tih sudova.

Iz Presude Ustavnog suda Federacije broj U-16/16 od 26.04.2017. godine, proizilazi da odredbe Zakona o platama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na sudije, predsjednika Suda i za šefove odjeljenja Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine nisu u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Takođe, tačkom 2, imajući u vidu ustavnu odredbu da se plate sudija uređuju zakonom, u tom segmentu je naloženo donošenje posebnog zakona u roku od 6 mjeseci od dana objave navedene odluke u "Službenim novinama Federacije BiH". Tačkom 2. izreke je naloženo da: "Nalaže se Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da u roku od 6 mjeseci, od dana objave odluke u "Službenim novinama Federacije BiH", do kada se može primjenjivati zakon iz stava 1. izreke ove presude u odnosu na Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine,

uvažavajući relevantne odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i organizacionu strukturu propisanu Odlukom o organizaciji Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 68/10), donese zakon o Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine kojim će razraditi samostalnost i upravno-materijalnu nezavisnost Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, uključujući plate i druga primanja sudija Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine". Taj rok je istekao 22.01.2018. godine. Stoga je Ustavni sud Federacije u skladu sa tačkom 3. citirane presude koja glasi: "Ukoliko Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne donese zakon u skladu sa stavom 2. izreke, Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine će posebnim pravnim aktom urediti pitanja koja obuhvataju samostalnost i upravno-materijalnu nezavisnost Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, uključujući plate i druga primanja sudija Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine", donio Odluku o položaju, organizaciji, funkcionisanju, samostalnosti i upravno-materijalnoj nezavisnosti Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, (u daljem tekstu: Odluka) koja je objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 6/18. Navedena Odluka predstavlja organski opšti akt i kojom se u cijelosti regulišu sva pitanja koja obuhvataju samostalnost i ustavno-materijalnu nezavisnost Ustavnog suda Federacije, uključujući plate i druge naknade sudija Ustavnog suda Federacije, te radno-pravni status i primanja zaposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, koja nisu propisana Ustavom ili drugim opštim aktima Ustavnog suda Federacije, donesenim na osnovu ove odluke.

U obrazloženju ove presude, a relevantno i u odnosu na ovaj predmet, navedeno je da je uloga Ustavnog suda Federacije kao jedne od najznačajnijih institucija u ostvarivanju demokratije, vladavine prava i zaštite sloboda i prava građana na kojima počiva ustavno uređenje Federacije Bosne i Hercegovine. Pomenute ustavne odredbe predstavljaju garanciju nezavisnosti i samostalnosti Ustavnog suda Federacije, što ima veliki značaj za njegovo funkcionisanje, jer samo na takav način može ostvariti svoju ulogu koja je propisana u Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine. Isključivo Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine propisane su nadležnosti Suda, lica koja mogu pokrenuti postupak pred Sudom, pravno dejstvo odluka koje su konačne i obavezujuće na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine, što nesumnjivo ukazuje na specifičan i odvojen položaj Suda od ostalih redovnih sudova, koji zbog svoje specifičnosti mora i jeste nezavisan kako od zakonodavne tako i od izvršne, ali i od sudske vlasti. Ustavni sud Federacije nalazi se izvan sistema redovnih sudova kao i njihove hijerarhije, a tim prije i izvan sistema zakonodavne i izvršne vlasti, te time i shodne primjene zakona koji su predmet ocjene ovog suda. Iz tih razloga se, po ocjeni Ustavnog suda Federacije, pitanje položaja zaposlenih u Ustavnom sudu Federacije, uključujući i njihov materijalni položaj, ne može regulisati na isti način i istim zakonima kojima su regulisane plate za redovne sudove, ali tim prije ni zakonima za državne službenike i namještenike, pa ni shodnom primjenom ukoliko sam Sud ne odluči tako.

Ustavni sud Federacije posebno naglašava da Odluka predstavlja organski opšti pravni akt kojim se uređuju sva pitanja koja obuhvataju samostalnost i ustavno-materijalnu nezavisnost Ustavnog suda Federacije, uključujući plate i druge naknade sudija Ustavnog suda Federacije, te radno-pravni status i primanja zaposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, koja nisu propisana Ustavom ili drugim opštim aktima Ustavnog suda Federacije, donesenim na osnovu ove odluke.

Po osnovu te Odluke, a kako je Presudom broj U-16/16 od 26.04.2017. godine prestao da se primjenjuje Zakon o platama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine, u dijelu koji se odnosi na sudije Ustavnog suda

Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije je donio Pravilnik o pravima, obavezama, platama i drugim naknadama sudija Ustavnog suda Federacije. Međutim, puna samostalnost i upravno-materijalna samostalnost, koja se ogleda u samostalnom planiranju i predlaganju budžeta Suda, kao i samostalnom raspoređivanju odobrenih budžetskih sredstava, se ne može postići samo kroz samostalnost kod utvrđivanja plata sudija ovog Suda, nego i kroz konačno definisanje radno-pravnog statusa svih zaposlenika Ustavnog suda Federacije, što uključuje i njihove plate i naknade.

Vodeći računa o specifičnom položaju ovog suda, potrebno je posebno naglasiti značaj i ulogu zaposlenih u Stručnoj službi Ustavnog suda Federacije, koji sudjeluju u jedinstvenom procesu rada sa sudijama, dajući svoj doprinos njegovoj potpunoj samostalnosti i nezavisnosti u granicama prava, obaveza i odgovornosti koja se utvrđuje isključivo aktima Suda. Utvrđivanje statusa zaposlenika Ustavnog suda Federacije, na način i pod uslovima slično kako to imaju i zaposleni u Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine i Ustavnom sudu Republike Srpske, jeste krupan i neophodan doprinos ostvarivanju pune samostalnosti Ustavnog suda Federacije, jer bi zaposlenici na navedeni način, takođe, bili zaštićeni od eventualnih pritisaka drugih organa vlasti.

Utvrđivanje prava, obaveza, odgovornosti i plata zaposlenika aktima Suda u punom kapacitetu je konačan korak prema uspostavljanju i pune samostalnosti ovog suda, koja je propisana Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, a bliže definisana Odlukom. Kako je istom propisano da Sud samostalno donosi i reguliše radno-pravni status, uključujući plate i naknade Stručne službe, to je Sud utvrdio u tački 1. ove presude da nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine i odredbe Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine koje regulišu shodnu primjenu pomenutih zakona u odnosu na Ustavni sud Federacije, a u tački 2., ove presude da u članu 20., platni razred II., radno mjesto alineja 3. u dijelu koji glasi: "sekretari Ustavnog suda" i platni razred IV., radno mjesto alineja 7. "savjetnik u Ustavnom sudu Federacije" Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, prof. dr. Edin Muminović i dr. sc. Kata Senjak, sudije Suda.

Broj U-31/18
26. marta 2019. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović, s. r.

DRŽAVNA REGULATORNA KOMISIJA ZA ELEKTRICNU ENERGIJU - DERK

375

Na temelju članka 4.8. Zakona o prijenosu, regulatoru i operatoru sustava električne energije u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 7/02, 13/03, 76/09, i 1/11) i članka 28d. Metodologije za izradu tarifa za usluge prijenosa električne energije, neovisnog operatora sustava i pomoćne usluge - Pročišćeni tekst ("Službeni glasnik BiH", br. 93/11, 61/14 i 95/16), na sjednici Državne regulatorne komisije za električnu energiju, održanoj 27. ožujka 2019. godine, donijeta je